

„Mutasd meg nekem a te dicsőségedet!”

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 2Mózes 33:7–34:35; 5Mózes 18:15, 18; János 3:16; 17:3; Róma 2:4; 2Korinthus 3:18

„Az ÚR pedig elvonult előtte, és így kiáltott: Az ÚR, az ÚR irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy az irgalmassága és igazsága. Irgalmas marad ezerízig, megbocsát hamisságot, vétket és bűnt. De nem hagyja a bűnt büntetlenül, meglátogatja az atyák vétkéért a fiaikat és unokáikat harmad- és negyedízig” (2Móz 34:6-7, ÚRK).

Mindannyiunknak fejlődünk kell az Istennel járás tekintetében. Aki nem fejlődik, meghal. Péter apostol kijelenti: *„Hanem növekedjete a kegyelemben és a mi Urunknak és megtartó Jézus Krisztusunknak ismeretében. Néki legyen dicsőség, mind most, mind örökkön-örökké. Ámen”* (2Pt 3:18). A növekedést akarnunk kell. Naponta járunk Isten egyetemére, ahol nincs diplomaátadó ünnepség, mert a tanulás folytonos. A fejlődés minden stádiumában lehetünk tökéletesek, ha engedjük, hogy Isten olyanná formáljon bennünket, amilyenek Krisztusban elhív.

Vegyük például az iskolát! Miután az első osztályos gyerekek megtanulnak olvasni és százig számolni, bizonyítványt kapnak, mert azon a szinten a fejlődési skála szerint tökéletes a tudásuk. Ám ha egy középiskolás csak ugyanolyan szintű tudást mutatna, mint egy elsős, számára az óriási kudarck lenne a tanulásban. Hasonló a helyzet az Isten kegyelmében és ismeretében való fejlődés tekintetében is. A fejlődésünk minden szintjén lehetünk tökéletesek, mint ahogy Krisztus is az volt az övében. Ezen a héten arról fogunk tanulni, hogyan erősödött Mózes az Úrral való járásában, miközben megismerte és követte Isten tanításait.

A GYÜLEKEZÉS SÁTORA

Olvassuk el 2Móz 33:7-11 verseit! Isten miért kérte arra Mózeset, hogy építse meg a gyülekezés sátrát?

Nem szabad összetéveszteni a „gyülekezés sátrát” (amit Izrael táborán kívül állítottak fel) a szent sátorral, amit később építettek meg, és ami a tábor közepén helyezkedett el. Azt nem tudni, Mózes milyen gyakran találkozott Istennel a gyülekezés sátrában, egy dolog azonban biztos: a találkozásaik nyomán szoros lett a barátság közöttük. „Az ÚR pedig színről színre beszélt Mózesrel, úgy, ahogy az ember a barátjával szokott beszélni” (2Móz 33:11, ÚRK). Barát az, akinek a tanácsát kérhetjük, akivel szinte mindent nyíltan megbeszélhetünk, bízva abban, hogy másoknak nem mondja el. Az az egyik legjobb dolog, ha van ilyen barátunk, aki a legkedvesebb emberek között van az életünkben. 2Mózes 19–34. fejezeteinek feljegyzéseiből sokat megtudunk Mózes történetén keresztül arról, hogyan formálja át Isten az életünket. Miként épített az Úr kapcsolatot ezzel a kiemelkedő vezetővel? Mózes életét tanulmányozva meglátjuk, hogyan ismerte meg egyre jobban Istennek nemcsak a hatalmát, hanem a szeretetét és a jellemét is. Az Istennel való közöségnek ez meghatározó alkotóeleme.

Isten már azelőtt is hatalmas módon felhasználta Mózeset, mielőtt a Sínai-hegyhez ért, akkor is, amikor még csak felkészítette különleges vezetői szerepére. Midián földjén, a pásztorévek alatt két könyv (*Jób könyve* és *Mózes első könyve*) megírására ihlette. Majd pedig az égő csipkebokor drámai erejű eseményével elhívta, hogy vezesse ki Izraelt Egyiptomból. Mózes látta Egyiptom isteneinek és az erős egyiptomi hadseregnek a vereségét a Vöröstenegnél. Hosszú heteken át tanúja volt, Isten hogyan vezette Izraelt Egyiptomból a Sínai-hegyhez. Az arcának ragyogását kiváltó eset után még harminckilenc évig vezette Izraelt, egészen az ígért földjének határáig. A bibliai üzenet megerősíti, hogy Mózes Isten hűséges szolgája volt (5Móz 34:5; Józs 1:1), tiszta világosság a sötétben, mintaértékű próféta, akihez másokat is mértek (5Móz 18:15, 18). A változás előmozdítója volt, még ha a nép nem is követte mindig útmutatását és szavait, amikor azonban aszerint cselekedtek, mindig jól ment a soruk.

Tanulhatunk Mózesről, akinek kivételes élettörténete arról árulkodik, mit képes Isten megtenni, ha engedjük, hogy formáljon bennünket. Milyen fordulópontok voltak az Istennel való utadban, amikor észrevetted, hogy hatalmasan munkálkodik az életedben?

HOGY MEGISMERJELEK TÉGED

Olvassuk el 2Móz 33:12-17 verseit! Mit kért Mózes Istentől, hogy mire tanítsa meg? Miért akarta, hogy Isten vezesse őket?

Mózes folyamatosan növekedett az Úr ismeretében. Egyre közelebb került hozzá, az Ő képére akart formálódni. Egy nap a gyülekezés sátrában beszélgetett Istennel, amikor hirtelen rádöbbedt, hogy nem ismerte az Urat, ezért így imádkozott: „*ismertesd meg velem utadat, hogy ismerjelek téged*” (2Móz 33:13, ÚRK). Ráébredt, milyen nagy szüksége van arra, hogy mélyebb szinten megismerje Istent. Felismerte, hogy minél jobban ismerte Őt, valójában annál kevésbé ismerte. Meglátta, hogy mire van szüksége, és teljes szívéből jobban meg akarta ismerni Istent, Ő pedig készségesen megadta, amit a próféta kért.

Mózes eddigi tapasztalatából láthatjuk, hogyan került mind mélyebb, bensőségesebb kapcsolatba az Úrral, hogyan fejlődött lelkileg.

Először Mózes „felment” a hegyre Istenhez (2Móz 19:3), aztán felment „*a hegy tetejére*” (2Móz 19:20), majd „*bement a sötét felhőbe*” (2Móz 20:21, SZIT).

Egy másik alkalommal „*bement Mózes a felhő közepébe*”, ahol Isten volt, és negyven nap és negyven éjjel ottmaradt vele (2Móz 24:18, ÚRK). Ekkor Isten két igen értékes ajándékot adott neki: 1) a Tízparancsolatot, amit a saját ujjával írt fel a két kőtáblára, amit Ő is vágott ki (2Móz 24:12); 2) a szent sátor építésére és berendezésére vonatkozó útmutatásokat (lásd 2Móz 25–31. fejezetei).

Később Mózes újból eltöltött negyven napot és éjjelt az Úrral, amikor közbenjárt a bűnösökért (2Móz 32:30-32; 5Móz 9:18). Mindezek után még továbbra is arra vágyott, hogy jobban megismerje Isten jellemét, Ő pedig hamarosan különleges módon megadta ezt neki. A Mózes által vágyott ismeret nem pusztán annak intellektuális megértése volt, hogy kicsoda Isten, tapasztalati úton kívánta megismerni a személyét.

Nem csoda, hogy évszázadokkal később Jézus kijelentette: „*Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust*” (Jn 17:3). Hogyan is ismertethette volna meg jobban magát Isten az emberekkel annál, mint amikor emberré lett?

Ismered Istent, vagy csak hallottál róla? Mi a kettő között a lényeges különbség?

MUTASD MEG NEKEM A DICSŐSÉGEDET!

Az aranyborjúval kapcsolatos hitehagyás után Mózes közbenjárt Isten népeért. Szerette volna, ha az Úr biztosítja, hogy továbbra is vezeti őket az ígéret földje felé. Lelke mélyén még jobban meg akarta ismerni az Urat.

Olvassuk el 2Móz 33:18-23 szakaszát! Hogyan válaszolt Isten arra, hogy Mózes látni akarta a dicsőségét?

„*Kérlek, mutasd meg nekem a te dicsőségedet*” (2Móz 33:18) – fordult Mózes az Úrhoz, és kegyelméből Isten valóban megnyilatkoztatta előtte dicsőségét. Mózes kérésére válaszul megígérte, hogy megmutatja neki „fenségét” (RÚF, ÚRK), vagy ahogy egy angol fordítás írja: a „jóságát”. Ebből arra a következtetésre juthatunk, hogy Isten dicsősége az Ő jósága, vagyis a jelleme (lásd még Ellen G. White: *Az apostolok története*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 378-379. o.; *Krisztus példázatai*. Budapest, 1983, H. N. Adventista Egyház, 287-288. o.; *Próféták és királyok*. Budapest, 1995, Advent Kiadó, 195. o.). „Isten dicsősége, hogy tisztaságát gyermekeinek adja. Szeretné látni, hogy az emberek elérik a legmagasabb színvonalat” (Ellen G. White: *Az apostolok története*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 348-349. o.). Dicsőségével magához öleli a bűnbánó bűnöst (lásd Ellen G. White: *Próféták és királyok*. Budapest, 1995, Advent Kiadó, 413. o.), és mindent megad, ami az átférfálásukhoz szükségeltetik. A mi dicsőségünk pedig az, ha életünkkel az Ő jellemét mutatjuk be, hogy mások is megismerjék. A tetteinkben kell meglátszania annak, hogy Isten jellemét, a jóságát, a kedvességét, a gyengéd szeretetét tükrözzük. Így nemcsak a világunk számára jelenthetünk áldást, hanem fénysugárrá is lehetünk az egész figyelő világmindenségben. „*Mert úgy vélem, hogy az Isten minket, az apostolokat, utolsókul állított, mintegy halálra szántakul: mert látványossága lettünk a világnak, úgy angyaloknak, mint embereknek*” (1Kor 4:9). Ez a kozmikus dimenzió ad olyan értelmet és célt az életünknek, a szolgálatunknak, amit szinte fel sem foghatunk. Róm 2:4 versében Pál kijelenti, hogy „*az Istennek jósága téged megtérésre indít*” (Róm 2:4). Vagyis az győzi meg az embert bűnösségéről és megváltásra szoruló állapotáról, hogy a Szentlélek Isten jóságára és jellemére mutat rá. Amikor a keresztre tekintve belegondolunk, hogy ki volt ott (maga az Úr), és miért került oda (mert szeretett bennünket és egyedül csak így menthetett meg), ez nyilatkoztatja ki a lehető legerősebben jóságát és jellemét.

Mennyi időt töltünk a keresztről gondolkozva? Mit látunk meg ott Isten jelleméből?

ISTEN ÖNKINYILATKOZTATÁSA

Olvassuk el 2Móz 34:1-28 verseit! Hogyan mutatta meg Isten a dicsőségét Mózesnek?

Mózesnek magával kellett vinnie két kőtáblát, hasonlókat a korábbiakhoz, amelyeket összetört (2Móz 32:19). Ekkor már a hetedik találkozási pont az Úrral a Sínai-hegyre. Az előző alkalmakat a következő igehelyek említik: 1) 2Móz 19:3, 7; 2) 2Móz 19:8, 14; 3) 2Móz 19:20, 25; 4) 2Móz 20:21; 24:3; 5) 2Móz 24:9, 12-18; 32:15; 6) 2Móz 32:30-31. Mózes kora reggel indult fel a hegyre.

Felkészült, hogy dicsőséges bepillantást nyerhet Isten jellemébe, aminek szépségét az Úr önkinyilatkoztatása magyarázza. Ez a legfőbb bemutatása annak, hogy ki is Isten; aranyfonál, ami az egész Bibliát átszövi (4Móz 14:18; Neh 9:17; Zsolt 103:8; Jóel 2:13; Jón 4:2). Az Ószövetség „Jn 3:16”-ának nevezhetjük azt, amit itt az Úr kijelent. A bibliai írók meghatározó helyeken alkalmazták, elisméltik vagy bővebben kifejtik az élő Istennek ezt az önkinyilatkoztatását, mert Isten jellemét fontos helyesen megismerni.

Mózes megkapta Isten nevének kivételes, példa nélküli magyarázatát, amihez nincs más fogható, és imádatlalt meghajolt az Úr előtt. Amikor bepillanthatunk Isten szeretetébe, kegyelmébe, irgalmába, könyörületébe, jóságába, hűségébe, megbocsátásába, szentségébe, ez bennünket is mágnesként vonz hozzá. Kivételes tulajdonságait meglátva és csodálva szeretet ébred bennünk iránta. Ez a szeretet gyújt vágyat bennünk arra, hogy szolgáljuk Őt és engedelmeskedjünk neki. Ő szeret bennünket, ezért mi is viszonszeretjük Őt (1Jn 4:19).

Önkinyilatkoztatásában Isten biztosította Mózes, hogy csodatetteket visz végbe népéért, és bevezeti őket az ígéret földjére. Megújítja velük szövetségét, megígéri, hogy más népek látni fogják fenségét és bámulatos tetteit. „*Én most szövetséget kötök. Olyan csodákat teszek egész néped előtt, amelyenek nem történtek sehol a földön, egyetlen nép között sem. Meglátja majd az ÚR tetteit az egész nép, amely között vagy, mert veled együtt félelmetes dolgokat fogok véghezvinni*” (2Móz 34:10, RUF).

Az izraelitáknak viszont, hogy jólétüket biztosítsák, engedelmeskedniük kellett Istennek, tíz feltételnek eleget téve. Ezek után Isten azt kérte Mózesről, hogy írja le a korábban már megszegett szövetség tartalmát (2Móz 34:27-28).

MÓZES RAGYOGÓ ARCA

Olvassuk el 2Móz 34:29-35 verseit! Mitől sugárzott Mózes arca?

Isten kinyilatkoztatta Mózesnek a jellemét, a szeretetet, ő pedig ezután sugárzó arccal ment le Izrael táborába. Vajon tudta azonnal, hogy az arca ragyog? Nem. Minél közelebb van az ember az Úrhoz, annál világosabban látja, hogy mennyire távol áll a tökéletességtől, Isten szentségéhez viszonyítva.

Mi okozta a változást Mózesben, ami miatt ragyogni kezdett az arca? Ennek nem egyszerűen az volt az oka, hogy Isten jelenlétében tartózkodott, hiszen korábban már többször volt az Úrnál, de akkor nem sugárzott az arca. Viszont ha soha nem lett volna az Úr jelenlétében, az arca nem ragyogott volna. Mózes csak azután változott meg, és csak akkor ragyogott az arca, amikor megértette, milyen jó és kedves Isten, és teljesen kitérte előtte a szívét. Akkor történik igazi változás a szívünkben és az elménkben, amikor átadjuk magunkat Istennek, engedjük, hogy valóban az életünk Ura és Királya legyen.

Olvassuk el 2Kor 3:18 versét! Hogyan formálhat át Jézus bennünket fokozatosan a saját képére?

Mózes arcának ragyogását Pál Jézus Krisztushoz hasonlítja (aki megismerlése felülmúlja a mózesi törvény dicsőségét). Az apostol kifejti, hogy Jézus dicsősége felülmúlja a mózesi törvény dicsőségét. Krisztus és törvénye csak akkor vésődik a jellemünkbe, ha rá figyelünk (Zsid 3:1; 12:2), csakis Isten Lelkének hatalma által (2Kor 3:12-18).

Mózes igazi példa a számunkra, azt mutatja be, mit tehet Isten, hogy az emberben helyreállítsa a képmását. Erre utal Pál, amikor azt mondja, hogy „*új életben járjunk*” (Róm 6:4).

Életed mely területeinek kell jobban tükröznie Isten jellemét? Valószínűleg az összesnek, nem igaz? Viszont hogyan találunk bátorítást és üdvbizonyosságot, ha a keresztre összpontosítjuk a figyelmünket?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó, „Bálványimadás a Sínai-hegynél” c. fejezetből 284-288. o.

Egy borús napon egy apa belépett egy katedrálisba a fiával. Nézegették a különböző bibliai jeleneteket ábrázoló festett üvegablakokat, és egyszer csak kisütött a nap, átragyogva az üvegablakokra festett emberek képén, fényesen megvilágítva az alakokat. A kislány az apukájához fordult: „Apa, kik ezek az emberek?” Az apa, aki nem sokat tudott a kereszténységről, Krisztusról vagy a tanítványairól, gyorsan így felelt: „Keresztények.” A tündöklő kép szinte beleégett a gyerek gondolataiba. Egy későbbi alkalommal a fiú tanára feltette a kérdést az osztályban: „Tudjátok, gyerekek, hogy kik a keresztények?” A kislánynak eszébe jutott a katedrálisban látott fényes kép. „Én tudom! – mondta. – A keresztények olyan emberek, akik ragyognak.” Jézus meghagyta a követőinek: „*Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat*” (Mt 5:16, RÚF). Csak fénylő, ragyogó emberek lehetnek a változás cselekvő erői.

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) „Ha megaláznánk magunkat Isten előtt, ha kedvesek, udvariasak, jószívűek és együttérzőek volnánk, százan megtérnének az igazsághoz ott, ahol csak egy megtérő van” (Ellen G. White: *Testimonies for the Church*. 9. köt. 189. o.). Tehát a jellemünk, a tetteink és a hozzáállásunk nagy mértékben befolyásolja a bizonyoságtételünket. Ki milyen személyes üzenetet talál ebben a gondolatban?
- 2) 2Móz 34:6-7 olyan az Ószövetségben, mint az Újszövetségben Jn 3:16. Miért?
- 3) Mit mondhatunk Isten jellemének a szépségéről 2Móz 34:6-7 verseiben adott önkinyilatkoztatása alapján, ha arról kérdeznek bennünket, hogy milyen az Isten?
- 4) Miként hatottak rád a kedves, alázatos, megbocsátó keresztények? A barátságtalan, arrogáns, megbocsátani nem akaró „keresztények” viszont hogyan befolyásolták az Úrral való kapcsolatodat?

TÚRMEZEI ERZSÉBET:

AMI MEGMARADT

Szállnak az évek, s az emlékezet
neveket, arcokat és képeket
hervadt virágként porba ejteget.

Azt írják, ha találkoznál velem,
kedves, öreg testvérem, idegen
lenne talán az arcom, a nevem.

Mert minden arc idegenné fakult.
Elhalványodott, ködbe tűnt a múlt.
Hervadt virág: az út porába hullt.

Emlékszöttek szétfoslott, elszakadt
a hosszú, harcos vándorút alatt.
Csak egy maradt: egy drága név maradt.

Jézus Krisztus megváltó, szent nevét
vallod, tudod, hogyan felejtened?!
Hiszen minden napban Ő jön feléd!

Vallod, hiszed: megváltott és szeret.
Örök otthonban készített helyet...
Csendesen hazahív, ha este lett.

És ez elég. Csak hadd peregjenek
mint hervadt szirmok, arcok és nevek,
minden emlék és minden ismeret.

Ha ez az egy név tiszta fényben ég,
nyereséggé lesz minden veszteség,
mert ez elég. Ez örökre elég.